Ч. 139 (13.704).

Львів, вівторок 19. червня 1934.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

Pocztowa uptatę opłacono ryczałtem.

Рік LV.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 "
Піврічно 30·00 "
Річно 60·00 "
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
" Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Льосування премій „Діла"

для точних передплатників.

Дня 17. червня ц. р. відбулося друге зчерги льосування премій для всіх тих передплатників „Діла", що вплатили передплату по кінець червня ц. р. Льосування відбулося під проводом мец. д-ра Суховерського Осипа, а до комісії входили: п. Гресяк Василь і п. Гузар Ярослав. Льоси тягнув 9-літній Володимир Роман Лотоцький, ученик IV. кл. вселюдної школи.

ВИСЛІД ЛЬОСУВАННЯ ТАКИЙ:

1) Ч. ЛЬОСУ 642. ЯВОРІВ, Д-Р ГАЛУЩАК, пятьдесятьзолотова облігація Преміової Будівельної Позички ч. 748.568, закуплена у банковому домі О. Гріс, Львів, Леґіонів 1.

2) Ч. ЛЬОСУ 2623. ЛЬВІВ, ПРЕЗ. ДЕЦИКЕВИЧ ВОЛОДИМИР, килим, проєкту арт. Петра Холодного, вартости зол. 150. Килим закуплений у фірмі: Гуцульське Мистецтво, Косів коло Коломиї.

3) Ч. ЛЬОСУ 224. ТЕРНОПІЛЬ, ГРИГОРІЙ КЛИМ, чотири англійські сорочки марки Van Heusen, — або інший товар вартости зол. 120, до довільного вибору у фірмі Габріель Штарк, — Львів, пл. Марійська 11.

4) Ч. ЛЬОСУ 264. МОГИЛЬНИЦЯ, о. ІВАН ЯВОРСЬКИЙ, мосяжні меблі, вартости зол. 100, до довільного вибору у фірмі Іван Возачинський — Львів, площа Бернадинська 15.

5) Ч. ЛЬОСУ 216. ТЕРНОПІЛЬ, ДМИТРО БУРБАН: матеріял на вбрання вартости зол. 50, до довільного вибору у фірмі: Іван Валлях і Син — Львів, Ринок 38.

6) Ч. ЛЬОСУ 412. ГОЛОГОРИ, Д-Р ЛОПАТИНСЬКИЙ: Косів к. Коломиї. Одномісячний побут, враз із повним утриманням (на бажання дієтетичним) і окремою кімнатою у пансіоні „Анна", п. Анни Герасимович, у Косові к. Коломиї.

7) Ч. ЛЬОСУ 2098. КОМАРНО, ЗАДАТКОВЕ ТОВАРИСТВО: радіо-приймач батерійний новий, удосконалений „Чвірка Б" Philips'a — з голосником усередині і 4-ма лямпами „Mini-watt". Виробу фабрики: Polskie Zakłady Philips, Warszawa, Karolkowa 36-44. Вартість зол. 235.

8) Ч. ЛЬОСУ 1827. УЖГОРОД, ЕВГЕН БУЛЬКА: чаю найліпшого два кг. і кави найліпшої два кг. вартости зол. 100. Товар доставить фірма: Перше Варшавське Імпортове Т-во „E. W. I. G.", Акц. С-ка Варшава, Лешно 10.

9) Ч. ЛЬОСУ 497. ЧОРТКІВ, Д-Р РОСЛЯК: туалетка з дзеркалом для пань — гуцульського мистецького виробу, — вартости зол. 180. — закуплена: Торг. Пром. Дім „Достава", Львів, Ринок 43.

10) Ч. ЛЬОСУ 2074. САМБІР. ВОЛОДИМИР ВОЛЯНСЬКИЙ: Двотижневий побут враз із повним утриманням і окремою кімнатою у пансіоні „Зелемін" в Гребенові.

11) Ч. ЛЬОСУ 637. ЯРОСЛАВ, „УКРАЇНСЬКА БЕСІДА": Криниця. Одномісячний побут враз із повним утриманням і окремою кімнатою у пансіоні пані М. Яблонської „Вілля Татжанська" в Криниці.

12) Ч. ЛЬОСУ 2863. ПОС. ВЕЛИКАНОВИЧ ДМИТРО: Подорож кораблем із Ґдині до Стокгольму. Речинець виїзду дня 2-го серпня ц. р. Подорож закуплена у фірмі Польське Бюро Подорожей Франкополь, Варшава, Мазовецька ч. 9.

13) Ч. ЛЬОСУ 630. БОЛЕХІВ, Д-Р ГАРАСИМІВ: Фотографічний апарат найновішої системи Кодак Сікс—20, закуплений у фірмі Іван Буяк, Львів, Коперника 4.

14) Ч. ЛЬОСУ 295. ЗБОРІВ, ФІРМАН: Ямне. Одномісячний побут з окремою кімнатою і повним утриманням у пансіоні „Веселка" в Ямнім коло Яремча.

АРЕШТУВАЛИ ПОСЛА КОХАНА.

У Сокалі арештували бувшого посла Володимира Кохана, б. сецесіоніста з УНДО. Польські джерела твердять, що Кохановi закидають протидержавну діяльність.

Після вбивства мін. Перацького.

ПОХОРОН.

Поїзд, яким повезуть тіло пок. міністра Перацького, задержиться на 7 стаціях, де делеґації віддадуть честь покійному. Похорон відбудеться у вівторок 19. червня в Новому Санчі, родинному місті покійного, де живе його мати.

СУДДЯ СКОЖИНСЬКИЙ ПОВЕДЕ СЛІДСТВО.

Зачувати, що слідство в справі вбивства мін. Перацького вестиме слідчий суддя для справ надзвичайної ваги Скожинський. Суддя Скожинський вів слідство в справі вбивства Голувка та динамітового атентату на большевицьке посольство в Варшаві.

АТЕНТАТЧИК КИНУВ БОМБУ.

Урядово повідомляють, що атентатчик крім револьверу послугувався теж бомбою. Динамітову бомбу кинув підчас утечі, та вона не вибухла, мабуть наслідком конструкційної хиби. Бомбу віддали до розсліду знавцям-піротехнікам.

АРЕШТУВАННЯ.

Урядово повідомляють, що влада перевела ряд арештувань у поодиноких місцевостях краю. Арештування є в звязку з акцією деяких груп, що хочуть викликати авантюри непочитальними вибриками. Для запевнення прилюдного спокою арештували найактивніших діячів спосеред тих груп.

КОНЦЕНТРАЦІЙНИЙ ТАБОР.

На засідані ради міністрів обговорювали справу, яке становище треба заняти до осіб, що загрожують прилюдній безпеці та порядкові. Рада міністрів предложить президентові проєкт декрету, що уповажнює поміщувати в концентраційних таборах особи, які загрожують прилюдному порядкові.

ПРЕМІЄР І МІНІСТЕР ВНУТР. СПРАВ.

ВАРШАВА, 17. 6. ПАТ. Президент держави іменував проф. д-ра Льва Козловського міністром внутрішніх справ із рівночасним задержанням його на становищі президента ради міністрів.

ЖАЛОБА.

З приводу вбивства мін. Перацького державні службовціноситимуть жалобу. Львівська гол. команда поліції одержала приказ, щоби старшини та поліцаї 28 днів носили жалобу на лівій руці. В неділю годі було доставити крепу, тому щойно від понеділка поліцаїноситимуть її.

ВУЛИЦЯ ІМ. ПЕРАЦЬКОГО У ЛЬВОВІ.

У суботу відбулося жалібне засідання тимчасової міської ради у Львові. Жалібну промову виголосив віцепрезидент Іжик. Сенатор проф. Тулїе предложив спільне внесення радних клюбів назвати вулицю На Блоне вулицею ім. Брон. Перацького.

БАРТУ В ЛЬОНДОНІ.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. Речинець гостини мін. Барту в Льондоні визначили на 8. і 9. липня.

ПАРИЖ, 17. 6. ПАТ. Мін. Барту мав довшу розмову з фон Рібентропом. До розмови привязують велику вагу, бо Рібентроп був ост. тижнями інкоґніто в Льондоні та Римі та розглядає можливости ев. повороту Німеччини до Женеви й обговорює німецькі зброєвbooнe змагання.

Мусоліні про гостину Гітлера в Венеції.

ПРОМОВА ДО 80.000 ЛЮДЕЙ.

ВЕНЕЦІЯ, ПАТ. З балькону Наполеонової палати Мусоліні виголосив промову до 80.000 людей на пл. св. Марка. Зясував здобутки фашизму за останні роки та візвав венецьке населення до дальшої праці й перестерігав перед романтизмом споґадів. Торкнувся значіння гостини канцлера Гітлера у Венеції, підкреслив, що хибно булоб називати гостину канц. Гітлера та балачки із ним старанням змінити мапу Европи. Головною метою було лише очистити небо з хмар і шукати співпраці, якої завданням є лише мир. Народи Европи стоять тепер перед важливим питанням, або зголяться на солідарну господарську співпрацю та загальне зрозуміння, або жде Европу повна загибіль.

—o—

ПРЕСА ПРО ВЕНЕЦЬКІ НАРАДИ.

ПАРИЖ, ПАТ. Преса повідомляє, що вислідом балачок Гітлера з Мусолінієм не є заключення якогось пакту або зобовязання, що малиб характер пакту основного значіння. Вислову ревізія трактатів не вжили в балачках ні разу, навпаки принцип незалежности Австрії зробив дальший крок уперед, а Мусоліні поставив це як конечну умовину співпраці з Німеччиною.

БЕРЛІН, ПАТ. Німецька преса [illegible] коментарі про висліди венецьких балачок. „Д. Альґ. Цтґ". каже, що нав'язання особистих звязків між обома держ. мужами було історичною конечністю. Німецький та італійський народ потвердили взаїмну приязнь, яка і для них самих і для европейського мира матиме найбільше значіння. Щойно на тій основі можна буде осягнути висліди, яких не міг містити офіціяльний кінцевий комунікат. Італія та Німеччина далі поглиблюватимуть свої культурні та політичні взаємини та впливати на світову політику в розумінні справедливої пацифікації та взаїмного порозуміння. „Кельн. Цтґ." твердить, що в справі Австрії обі держави при пошануванні незалежности Австрії будуть старатися привернути в тім краю правильні відносини.

—o—

АТЕНТАТ НА ДВІРЕЦЬ У КЛАЙПЕДІ.

КЕНІҐСБЕРҐ, 17. 6. ПАТ. На товаровому двірці виконало бомбовий атентат. Атентат не вдався, бо згорів лише льонт. Телефон, що лучить двірець із містом, був перерваний. Атентатові приписують політичне значіння.

—o—

По широкому світі.

— Француський уряд постановив відкликати заборону побуту у Франції американському видавцеві часописів Герстові. В 1928 р. Герст оголосив тайні документи про фр.-англійське порозуміння.

— В Австрії ввели кару смерти у звичайній процедурі за держ.-зраду, вбивство, грабіжницьке вбивство, публ. насилля, атентати при помочі вибухових матеріялів, підпали. Загострили значно кари за намову та поміч у тих злочинах.

— З Харбіна прийшли вістки, що біля Кеілі бандити висадили зі шин військовий поїзд. Прийшло до сутички. Були вбиті та ранені.

— В Москві оголосили розпорядки про відзначенням орденами осіб, які заслужилися при ратуванні розбитків „Челюскіна".

На господарсько-освітні теми.

НАШ ГОСПОДАРСЬКИЙ СТАН І ЗАВДАНЯЯ НАШОЇ ОСВІТИ.

Одною з найбільш улюблених статистичних дат, які стали здобутками нашого ширшого загалу, є твердження, що нас українців є більш ніж сорок міліонів. Цю дату любимо ми наводити і своїм і чужим, долучаючи до того скарги, що такий великий нарід несправедливо позбавлений власної державности.

Ми хочемо навести низку інших статистичних даних, які, на жаль, нашому загалові менш відомі і з яких ми не витягаємо тих консеквенцій у нашій практичній праці, що їх мусіли би витягнути.

За польським переписом з 30. вересня 1921 року професійний склад населення тих частин української національної території, які увійшли в склад Польщі, був такий:

Зайнято в процентах:

Воєвідства	в сільському господарстві	в гірництві та промислі	торг. і забезп.
Львівське	70,9	9,4	4,5
Станиславівське	74,4	7,8	4,7
Тернопільське	81,2	6,9	4,7
Волинське	81,0	7,2	5,7
Поліське	82,0	4,5	3,9

Дані ці торкаються всього населення: очевидно, для української людности процент занятих у сільському господарстві ще більший, а процент зайнятих у промисловости і торговлі значно менший.

На Закарпатті за чеським переписом з 15. лютого 1921 року професійний поділ українського населення виглядав так: сільське господарство 83,0 проц., промисловість — 4,8 проц., торговля 1,8 проц.

За совітським переписом з 17. грудня 1924 року в УССР серед осіб вільних професій процент українців був такий: інжинири 14,3 проц. з числа всіх інжинірів, лікарі 23,9 проц. з числа всіх лікарів, ветеринарі 44,9 проц. з числа всіх ветеринарів, зубні лікарі 4,6 проц. з числа зубних лікарів, священо. й церковно-служителі 76,2 проц. з числа духовних.

Порівняємо ці дані з даними про професійний розподіл деяких з тих націй, які мають свою державу:

Зайнято в проц. працездібного населення:

	Рік	Сільське господ.	Промисл. гірнип.	Торг. і комунік.
Німеччина	1920	31,6	38,1	11,7
Франція	1911	40,7	35,8	9,8
Італія	1911	55,5	27,5	8,1
Чехословаччина		37,2	33,9	2,2
Данія	1921	31,2	24,1	14,9
Фінляндія	1920	71,9	13,4	6,3
Норвегія	1920	35,6	28,0	19,0

Про що говорять і про що свідчать усі ці наведені цифри? Нас є сорок міліонів, але проте опанувати під господарським оглядом ту територію, яку ми маємо, ми не вміли і не вміємо. Бо при пануючих нині в світі господарських відносинах паном на якійсь території є не та нація, яка спроможеться там лише на хліборобство примітивного типу, але та, яка поруч з розвиненим сільським господарством уміє використати всі природні її богацтва, зорганізувати на ній розгалужену промисловість і торговлю. Нам усього того бракує. Нам бракує до того підготовлених людей, які булиб організаторами і керманичами торговельних і промислових підприємств, бракує кваліфікованих робітників, які творять головну подвижну силу кожного промислового заведення. Нас стає лише на хліборобство, яке не може виживити нашої людности. Наші землі в Польщі і Чехословаччині мають ту сумну славу, що вони є єдиними країнами в теперішньому часі в Европі, де голод є повсякчасним нормальним явищем.

Нас є сорок міліонів, але проте про наші землі ще й досі говорять, як про кольонізаційні простори. І не тільки говорять, але й фактично переводять кольонізацію наших земель — приходять чужі люди, будують промислові і торговельні заведення, використовують наші природні богацтва і наші господарські можливости. І скільки ми не протестували би проти цих кольонізаційних заходів, скільки би на них не скаржились, треба признатит, що з погляду істнуючих нині господарських відносин вони є зовсім оправдані. Коли ми не вміємо і не хочемо використовувати тих господарських можливостей, які маємо, це не є причиною, яка би забороняла використовувати їх іншим.

Нас є сорок міліонів, але дані про професійний розподіл тих націй, які живуть власним державним життям, вказують, що рішаючим для створення і вдержання власної держави є не арґумент числа; малі нації також мають власні держави, якщо вони під господарським оглядом панують на своїй території, якщо їх професіональний розподіл такий, який дає можливости всестороннього і повного використання всіх її сприятливих господарських умовин.

Само собою розуміється, що наш істнуючий у нас господарський стан не є вислідом лише нашої вини, нашої нездарности й пасивности. Склалася на це ціла низка обективних причин історичного й економічного порядку. Але коли ми хочемо стати субєктом в історичному процесі, який сам рішає про свою долю, коли нам справді набридло бути обектом чужих експериментів, то мусимо найти волю й засоби перемогти й побороти ці несприятливі для нас обективні обставини.

Одним із засобів у цій боротьбі, значіння якого ми й досі не доцінюємо, це зміна істнуючих у нашому громадянстві поглядів на завдання освіти. Ми й досі не хочемо зрозуміти, що майбутнє нації зовсім не лежить лише в тому, щоби збільшувати число українських урядовців, професорів та адвокатів, які при сучасних обставинах або засуджені на безробіття, або на службу в умовинах, при яких вони дадуть для нації мінімальну користь. **Час вимагає збільшення серед нас кадрів людей з технічною й господарською освітою,** кадрів людей, перейнятих европейсько-американською психольоґією творчої господарської ініціятиви і підприємчивости, кадрів людей, що могли би створити нові національні варстати праці, могли би використати наші природні богацтва і наші господарські можливости, яких стільки лежить ще облогом і чекає чужинців.

Коли би стався в психольоґії нашого загалу такий потрібний перелім в поглядах на завдання освіти, коли би наші технічно-господарські кадри збільшились, — був би це поважний крок наперед не тільки в напрямі нашого господарського визволення.

Економіст.

На всяких приняттях та іменинах збирайте датки на купно книжки для наших земликів, яких доля кинула навіть і до Африки. Ласкаві датки і жертви приймає Т-во „Просвіта“ у Львові

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 19. ЧЕРВНЯ 1934.

Д. ЛІППА.

ЦИЛІНДЕР.

Сивий, добре одягнений панок в окулярах, що від кількох хвилин сидів при столі Тальміна, відклав часопис і поглянув буцім-то на пів байдуже на молодця. Нараз звернувся до нього, торкнувши його рамя:

— Вибачте... я — Бруно Кентен — представився він і подав йому руку. На його енергійнім обличчі блукала симпатична усмішка.

Тальмін теж сказав своє прізвище і допитливо чекав, що той скаже.

Незнайомий почав:

— Я пропоную Вам нагоду, як маленькою прислугою, без піякого труду, зможете заробити сто марок. Я дуже тішився би, якби Вам це відповідало.

Тальмін кивнув головою:

— У чому річ, мій пане?

— Це тільки спортова, фізична вправа. До неї, правда, треба трохи нервового зусилля і запалу. Коли ви згодитесь на мою пропозицію, то не маєте нічого іншого зробити, як з одного місця Гаґерівської вулиці аж до Сальцмаркту бігти у середньому темпі. Цю віддаль приблизно на 1800 метрів ви перебіжите зовсім легко за яких 15—20 хвилин. Тут іде про свого роду рекляму циліндра Батуліо, якого головну пропаґанду веду я від фірми.

Він поглянув на Тальміна і говорив далі:

— Ви вберете на голову новий модель циліндра, одягнетесь у довгий плащ і як тільки добіжите до Сальцмаркту, там вас відфотографують. Чи годитесь узяти на себе таку працю?

Тальмін не мав чого довго надумуватись. Очевидячки згодився. Сто марок заробити у такий легкий спосіб!

— Ви стійте тут — говорив далі Кентен — я перейду на другий бік вулиці. Коли я вам дам знак, зараз починайте бігти. Важне дуже, щоби ви весь час були дуже опокійні і на ніщо не звертали уваги, тільки в однаковім темпі добігли до мети. Я візьму авто і там буду вже вас ждати.

Директор пропаґанди зупинився перед вхідовими воротами якоїсь крамниці на хіднику. Тальмін дивився на нього і ждав нетерпляче на даний знак. Минуло дві-три хвилини. Тоді Кентен підніс уверх руку.

Тальмін не протаяв ні митті і почав бігти.

Його поява звертала на себе загальну увагу своїм довгим, широким плащем ясновеленої барви і у високому святочному циліндрі на голові.

Заки Тальмін добіг до найближчого рога вулиці, почув за собою сильні голоси. Він так запалився, що не звертав на них уваги. Він біг далі широким хідником і закрутив на вулицю Вальдемара.

Звичайно тиха вулиця загомоніла від криків:

— Тримайте злодія! — крикнув хтось Тальмінові над вухом.

Кілька хвилин пізніше Тальміна зупинив поліцай, що заступив йому дорогу.

— Ви арештовані.

Поліцай, величезний, атлетичний мужчина, вхопив Тальміна сильно за руку.

Ювелір Ґеорґ Бевніт, що глянув на Тальміна в інспектораті поліції, заперечив головою:

— Ні, це не той — сказав обетежено. — Зовсім не розумію... — І видно було на його чолі перлисті краплини поту.

Інспектор казав відвести Тальміна до сусідньої кімнати, прохаючи чемно в нього вибачення. Потім звернувся до ювеліра:

— Будь ласка, пояснити мені, як усе це було, але точніше, з подробицями...

Ювелір почав:

— Може годину тому прийшов до моєї крамниці мужчина отак 30-літній. Він мав самовпевнені рухи і поводився як великий пан. Він казав собі показати перстені з правдивими брилянтами. Тому, що мого помічника не було, бо пішов на почту, я сам показував йому все.

Інспектор Рунд питав далі:

— А як цей незнайомий був одягнений?

— Він мав на голові циліндер і досить ориґінальний плащ. Такий, як на дощ, що звертав на себе увагу. Я гадав, що це чужинець, хоч по вимові не можна було цього пізнати. Саме тоді хтось до мене зателефонував. Телефон був на кілька кроків. Це одна давня клієнтка питалася ціну за шнур перел. Я розмовляв із нею не більш як дві хвилини. Коли я відложив слухальце, побачив, що мого чужинного клієнта вже не було. Річ ясна, перстені теж щезли з ним.

Він додав огірчений:

— Моя шкода варта вісімнацять тисяч марок, пане інспекторе... Я вибіг на вулицю і побачив, як вулицею біг якийсь мужчина у циліндрі і в такому самому плащі. Ясно, що я був певний, що то саме той сам і казав його арештувати. Це все, що можу вам сказати.

Тальміна випустили на другий день.

Він поміг злодійській банді брилянтів утекти, але несвідомо і тому його не потягли до відповідальности.

Найбільше журило його, що такий гарний новий циліндер поліція затримала в себе як доказовий предмет.

Перекл. А. В.

СТРІЧА ГІТЛЄРА З ПІЛСУДСЬКИМ?

„Таймс" повідомляє, що метою гостини мін. Гебельса в Варшаві м. і. було підготовити стрічу Гітлера з Пілсудським.

Відозви й комунікати.

ПРАКТИЧНІ КУРСИ „СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРЯ" В ЯНЧИНІ.

Цьогорічні Практичні Курси „Сільського Господаря" в Янчині почалися 1. березня. Всі курси разом будуть тревати 10 місяців.

В перших двох тижнях подано учасникам найважніші і необхідні для зрозуміння поодиноких предметів сільського господарства основи з природничих наук.

Практичний курс садівництва й городництва тревав 2 місяці. На 350 годин навчання на садівничо-городничім курсі присвячено 271 годин, тобто 3/4 всього часу, практичним вправам.

У ділянці садівництва переведено такі найважніші праці: чищення овочевих дерев від шкідників, білення, проріджування корон, плекання овоч. кущів, розмножування черенками порічок та малин, управу землі та гноєння, відмолоджування старих дерев, щеплення та очкування, ратування щеп ушкоджених заяцями (мостковання), пересаджування щеп і закладання сел. садів і т. д. Крім цього зазнайомлено курсантів доволі основно з плеканням винограду. Весь матеріял перероблений підчас практичних занять повторено та доповнено теоретичними лекціями і демонстраціями.

При кінці курсу уладжено екскурсії до селянських садів у Янчині, Болотні та Подусільній. Підчас тих прогульок переглянено кілька десятків садів, справлено богато лихо плеканих дерев та видано практичні поради власникам.

У ділянці городництва перейдено теоретично і практично управу найголовніших городових рослин, починаючи з праці в парниках та кінчаючи на плеканні насінників. Звернено теж увагу на консервацію та квашення городовини на зиму.

Практичні роботи в саді та городі будуть учасники продовжувати підчас дальших курсів.

Побіч головних занять, які були в програмах перших курсів, учасники познайомилися теж з головними весняними роботами в полі.

Від 20. травня треває III. курс практичного пасічництва і шовківництва.

В дальшому будуть ще курси управи ріллі і господарських рослин, годівельно-ветеринарійний, кооперативний та організаційний.

Крім постійних учасників курсу приймають нових кандидатів на поодинокі курси.

Організація курсів є того роду, що нові учасники поодиноких курсів мають нагоду зазнайомитися з практичними працями також з інших ділянок сільського господарства, які повторяються увесь час підчас курсів.

Курси підготовляють помічників для наших повітових агрономів, тому філії „С. Г." й Окружні Союзи Кооператив повинні старатися спрямувати на ці курси якнайбільше учасників зі свого району. Навчання на курсах коштує 30 зол. місячно, удержання в кооперативній харчівні 30 зол. місячно.

Зголошуватися на курси просто на адресу: Управа Курсів „Сільського Господаря" в Янчині, почта в місці.

З кіна.

КІНО „МАРУСЕНЬКА": „КРИЛАТЕ ФАТУМ".

Американська фільма з жахливим темпом; все вона летунська. Сюжетом сценарія стала боротьба летунів, які у просторах доказують чудес карколомними еволюціями. Ціла фільма переваптажена несамовитим торохкотінням машинових скорострілів, аж у вухах лящить. Усеж фільма цікава й непудна. Головну ролю грає Фредрік Марч, зразковий летун французької ескадри, якого кожний лет кінчиться новим успіхом. Усеж він невдоволений і гризеться тільки одним: навіщо ціла війна, коли вона приносить стільки лиха.

(ст)

З ДОРОГИ ЖИТТЯ.

З моїх життєвих невдач.

Зібралось мені на спогади і ніяк від них обігнатися.

Це було в р. 1906.

Наймилостивішим пануючим монархом був тоді Франц Йосиф І, міністром фінансів Витовт Мора Коритовський, краевим маршалком Станислав Бадені, директором театру Йосип Стадник, а возним на „Бесіді" Федір Куць. (Куць був хоровитий і мав молоду гарну жінку Ганю, що недовго після його смерти в 1918 р. віддалася за возного тернопільського воєвідства, змінила обряд і мабуть наслідком цього дуже скоро постарілася).

Рік 1906 був теж роком процвітання „Молодої Музи". Все було в нас: гумор, темперамент, верва, надхнення, сподівання, спрага — тільки не було грошей...

Всі ми думали, якбито зробити фортуну. Пачовський післав драму на конкурс Виділу Краевого, Бірчак збірав тайком у каварні кістки цукру, полишені гістьми на тацах, Людкевич складав скрупулятно сотики, з наміром заклясти підприємство постачання фортепянів „Боянам"; Луцький уже тоді жив сподіванням, що його Провидіння скорше чи пізніше покличе до великих діл. Карманський був усе настроєний на desperato, а я вже тоді знав історію українського письменства себто те, що український ліричний поет серед свого, так сильно на сентимент накрученого громадянства, мусить умерти по босяцьки голодовою смертю, або аристократично на delirium tremens...

Розлютив мене раз тоді міністер Коритовський, що у своїй програмовій бесіді в Раді державній, зображуючи фінансове становище важко віддихаючої наддунайської монархії двічі сказав: Uns geht ja nicht schlecht! А „любі народи" старого габсбурського шимпанса прілм і стогнали під утиском податкової шруби. Я, що правда, не платив ще тоді податків, але й це було для мене — за багато...

Неслася чутка, що є в Европі дві держави, себто Голяндія й Австрія, які за добру думку якогось нового штудерного податку, заплатять велику ремунерацію, ще й дадуть провізію.

І я спокусився на цей Юдиний гріш. Прийшов я до переконання, що австрійський уряд замало використовує стемплевий закон. Можна preцінь остемпльовувати фотографії, візитові білети, шкільні книжки й зшитки, посмертні клепсидри, оповістки про вільні мешкання, корбовий маґель, ковнірики і ватеркльозетовий папір, хочби лиш для простого принципу: що хто хоче бути чистий і здоровий, нехай зложить жертву для загального добра держави і „любих народів". Можна би теж остемпльовувати всіх новородків і небіщиків. Нехай новородки вчаться від ранніх літ, що самі для себе не живемо на світі, а остемпьований небіщик на страшному суді може буде мати більше поважання.

Можна теж було завести „загальний" податок, так як було загальне, рівне і безпосереднє голосування і голодування. Річ видавалася мені дуже проста. Хто покінчив 15 років, а вміє їсти і пити, нехай платить податок скажім 15 корон, у 16-тім році 16 кор. і т. д. Тут не було би ні рекурсів, ні реклямацій, ні ревізії, ні секатур, ні протекції.

Можна було поширити й розуміння особистодоходового податку. Наприклад: хто ходить без чобіт, не їсть обіду, а ночує в стрийському парку, той щадить (себто заробляє) на обуві, їжі і мешканні.

Податок ґрунтовий можна би для всіх без винятку завести, хочби лиш від того клаптика землі, який колись займуть на цвинтарі. Також само від вазонків.

Те все списав я на міністеріяльному папері і післав міністрові Коритоському. Довго і нетерпеливо ждав я не так відповіді як грошевої посилки.

Та вийшло так, як у „Запорожці за Дунаєм":

Ждала, ждала мене мати,
Не діждалася...

Я стратив час, гроші на папір і марку, не рахуючи вже коштів надхнення.

Не послухали мене, а то й злековажили. А вісім років пізніше Австрія пустилася на війну — без потрібного капіталу.

Тому я вже більше ніколи не вихоплююся з моїми фінансово-санаційними проектами, хоч щодня зранку маю якийсь новий, непересічний.

Не предложу ніякого проекту ніякій державі, ніякій установі, навіть св. Юрові з його геніяльно замотиличеними інтересами.

Нехай собі радять без мене, а побачать, чи вийдуть на своє.

Тиберій Горобець.

Посвячення кооперативного дому.

Подвиг селян Лужка Горішнього.

Серед крізи й відсутности заробітків змоглося гірське село Лужок Горішній у Старосамбірщині на мурований кооп. дім вартости 5—6 тисяч зол. Могло це статися тільки завдяки умілому проводові б. сен. о. Татомира, котрий спрямував на це всю енергію громадян та витворив такий психічний настрій, що люди, умираючи, жалували, що не побачать свого дому.

Дня 3. VI. по урочистім богослуженні відбулося посвячення дому, якого довершили о. проф. Ваврик з монастиря в Лаврові, о. Крайчик з Тершова, о. Шпиталь зі Стрільбич, о. Дашо зі Ст. Самбора й о. Ґнат зі Сушиці. По посвяченні відбулася спільна перекуска, в часі якої чергувалися співи мужеського хору і промови о. Ваврика, п. Пукача, п. Саварина, о. Татомира й ін. Закінчилося свято академією, на яку зложилися хори, промова д-ра Кульчицького і вистава п. н. „Пан інспектор".

Свято це зібрало в Лужку представників кооператив і читалень зі Старосамбірщини і було гідним доповненням львівського свята посвячення прапору української кооперації.

НОВИНКИ

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".

— **Добре квасне молоко** — найліпше є з пастеризованого молока „Маслосоюзу". Одначе його треба штучно заквасити додаючи ложку доброго квасного молока або сметани, і добре замішати. Так заквашене молоко є густе і має специфічний, добірний смак, далеко ліпший, як звичайного квасного молока. Жадайте в котрійнебудь крамниці „Маслосоюзу" безплатного проспекту, де подані корисні вказівки. 1741

— **Річні пописи елевів Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові** відбудуться в понеділок 18. червня в год. 6-ій вечором (середні роки), в малій салі Муз. Т-ва, і в середу 20. червня в год. 7.15 вечором (вищі роки і курс концертовий) у великій салі Муз. Т-ва, вул. Шашкевича ч. 5. Програма в ціні 50 сот. 1724

— **Вибух при вул. Листопада.** У Львові при вул. Листопада в домі ч. 88. в мешканні студента політехніки Івана Болеслава Петецького наступив вибух, коли він робив хемічні досвіди. В мешканні вилетіли всі шиби. Петецькому поранило лице. Рівночасно вибухла пожежа, частина обстановки знищена. Вогнева сторожа вгасила вогонь.

— **Поїзд наїхав на віз.** Поспішний поїзд, що їхав зі Львова до Станиславова, наїхав біля ст. Мартинів на віз Берка Зигаля, що їхав із Рогатина. Віз і коні поїзд роздавив, а Зигаля тяжко поранив. Його відвезли до шпиталю в Станиславові.

— **Зловили вломників.** У Поляні біля Сянока селянин Василь Сентик здибав у полі трьох бандитів, що сиділи при ватрі. Коли спитав їх, що роблять, один стрілив до селянина та зранив його. Опісля пустилися втікати. На місці оставили бляшанки з сардинок і фляшки. Селяни забрали раненого, а поліція уладила погоню за бандитами. Зловили їх біля Риманова. Це: Йос. Вучковський, Йос. Гурний із Ґужелів пов. Ліско та Дм. Катанейко з Постолова. В арештованих поліція найшла 142 зол., багато 2-сот. монет (награблених із церковних датків) і чимало срібних австрійських грошей. Крім того револьвери, набиті 8 і 9 кулями, багнети,ломи, витрихи і т. д. Арештованих відвезли до сяніцької тюрми, раненого Сентика до шпиталю.

— **Львівська хроніка.** До хати Н. Гальперна при вул. Листопада 19 закралися нічою крізь відчинене вікно вломники. Гальперн счинив крик. Злодії втікли, один забрав срібну папіросницю. Поліційна стежа зловила обох. Це Мавр. Штрікс і Едв. Махніцький. Штрікс зломив собі ногу підчас утечі, тому рят. стація перевязала її йому та відставила до вязниці. — Сім разів у груди пробили ножем Петра Сулчанюка зі Знесіння. На вул. Жовківській товариші пробили ножем Арт. Гліксмана. Обох забрали до шпиталю. — При вул. Збаразькій напилася люміналю 31-літня Стеф. Вечиста. Забрали її до шпиталю.

— **За музичну освіту в школах.** В чехословацьких педагогічних колах піднесело заміт, що в школах прикладається замало уваги на музику як важний чинник практичної освіти. Абсольвент школи осягає менше або більше знання поезії, визнається згрубша в критиці лектури, навіть про графічне мистецтво має сяке-таке поняття, тільки в ділянці музики, в концертовій салі або на опері в театрі є звичайно круглим невіжою. Щоби запобігти цій недостачі у вихованні, домагаються, щоби шкільну молодь познайомити при допомозі грамофонів та радія з основами музичного мистецтва та дати їй бодай елементарну музичну освіту.

— **Ґараж замісць театру.** Віденський театр „Нойе Вінер Біне“ наслідком упадку фреквенції публики перебудовують на великий ґараж для самоходів. Театр був заснований ще в 1866 р. і має за собою світлі часи. Спершу виставляли в ньому оперетки, опісля драми та комедії при участи артистів і артисток світової слави. Після війни перемінено його на кабарет, який врешті робить місце самоходам.

— **Премія за діти.** В одній італійській місцевости біля Савони 72-літний селянин Бені зголосив у цивільному уряді народини своєї 23-ої дитини. Був двічи жонатий. За видатну підтримку сили італійського народу йому виплатять грошеву нагороду.

— **Наступ акул на Европу.** Пасажири американського корабля „Льосада“, що прибув на днях з південної Америки до Лівerпулю, оповідають про величезні лави акул, які зустріли по дорові здовж берегів Еспанії. Особливо густі маси акул бачили на висоті Ґібральтару. Корабель з трудом міг перебиватися крізь масу акул, а хвилями не міг зовсім посуватися вперід. Як далеко сягало око, кишіло від чорних хребтів акул, серед яких деякі штуки були дуже великі. Що приневолило акули покинути свої південні води і відвідати европейські моря, не знати.

— **Нещасливий заклад.** Судове слідство в справі жахливої події в зоольоґічнім городі під Льондоном, де льви роздерли чоловіка, що увійшов до клітки, ствердило, що підкладом випадку був заклад. Згаданий чоловік заложився, що винесе капелюх, який його товариш кине до клітки. Заклад станув за одного шилінґа (1 зол.), який смільчак переплатив життям.

— **Фальшування банкнотів.** В Чернівцях викрито тайну фабрику банкнотів, яка пустила в обіг чверть міліона леїв. Арештовано Петра Бенерського, його жінку та двох помічників.

—o—

Із судової салі.

Відгомін подій у Мокрянах і Купновичах.

ПРИСУД.

САМБІР, 16. 6. ПАТ. Після промов оборонців обвинувачені в останньому слові просили, щоб їх признали невинними. Трибунал після наради в год. 13.45 оголосив такий присуд:

Засуджені: Петро Стріжик на 3 роки, Теодор Качмар на 3 роки, Павло Плюта на 6 місяців, Михайло Ліляковський на 6 місяців, Михайло Лучка на 3 роки, Михайло Качмарик на 2 роки, Ілько Балабух на 3 роки, Федько Вонсович на 1 рік, Василь Накопечний на 10 місяців, Плятон Кравець на 3 роки, Степан Москаль на 2 роки вязниці.

Обвинувачених: Данька Гадача, Івана Кайдровича та Степана Хому увільнили. Сторони застерегли собі право до надуми.

—o—

СПОРТ.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ.

В гарну погідну неділю 17. червня ц. р. відбулися у Львові змагання між львівськими дружинами Українського Спортового Союзу.

Біг наколесників.

На трасі Львів-Яків-Львів відбувся рано в год. 9.20 біг наколесників. Старт і мета перед пекарнею „Золотий Колос“ при вул. Янівській. На зголошених 19 змагунів станули до старту в год. 9.30 14-ох змагунів з таких львівських спортових дружин: УРСК, Тризуба, Чорноморців, Сокола III. і IV. До Львова приїхало тільки 10-змагунів, бо чотирьох змагунів зі Сокола II не скінчили бігу з приводу дефектів і випадків на трасі. Перший приїхав до мети Бочнівський (Сокіл IV) в год. 1 і 19 мін.; 2) Шутка (Чорноморці) в 1 год. 23 мін. 10 сек. ;3) Березюк (УРСК) в 1 год. 24 мін.; 4) Тузяк (Чорноморці) в 1 год. 26 м. 40 с.; 5) Вітер (УРСК) в 1 год. 27 м. 10 с. За ними приїхали ще Білоус, Магола, Кіяра, Кістів та Остап.

Пополудні в год. 4 відбулася на площі Сокола-Батька друга частина програми, яку 184 спортовців започаткували дефілядою перед головою Українського Спортового Союзу О. Карпінським. У дефіляді взяли участь такі львівські дружини: УССК з копаною секцією, Богун, Сокіл-Батько, Сокіл III і IV, УРСК, Тризуб, Чорноморці і Плай. У дефіляді на 184 спортовців було 33 дівчат.

Легкоатлетичні змагання.

Біг мужчин на 100 м.: 1) Мартинович — 12 сек. а за ним 2) Захарків, 3) Гнатейко (всі три з УССК) та 4) Дропа (С.-Б.).

Біг жінок на 60 м.: 1) Орися — 8.4 сек. (український рекорд); 2) Лазорко — 8.5 с. (обі з Плаю); Нижанковська (Стріла) 8.5 сек. і Дзьоба (Плай).

Ґінці копунів 10 × 100 м.: Стартувало 40 копунів з дружин: Богун 2 мін. 27.6 сек.; Тризуб — 2 мін. 29.5 сек.; УРСК; Сокіл III.

Біг жінок на 800 м.: 1) Повавнюк (Тризуб) 3 мін.; 2) Свєнціцька та 3) Колтунюк (з УССК); 4) Коберська (Плай).

Скок жінок удалечінь: 1) Орися (Плай) 4 м. 82.5 цм. **(новий український рекорд);** 2) Чаківська (Плай) 4 м. 53 цм. 3) Нижанковська (Стріла) 4 м. 20 цм.

Біг мужчин на 1500 м.: 1) Сливко (Черник) 4 мін. 37.9 сек., 2) Полотнюк (Черник), 3) Залізняк і 4) Добрянський (з Плаю).

Ґінці 4 × 200 м.: Стартували змагуни зі С.-Батька і УРСК. УРСК 1 м. 42.2 сек., С.-Б. 1 м. 45.8 сек.

Крім того відбулися мечеві змагання **УСК. Чорноморці — С. К. Тризуб 0:3** та змагання у відбиванці.

Фінали мистецтв відбиванки.

Фінальові стрічі за першенство львівської округи дали ось-такі висліди: Плай — Сокіл Б. 2:0, Сокіл IV — УССК 2:0. Плай — УССК 2:0, Сокіл Б. — Сокіл IV 2:1. Плай — Сокіл IV 2:1 (15:9, 10:15, 16:14). УССК — Сокіл Б. 1:1 (15:13, 10:15). Мистецтво Львова на 1934 рік добула вповні заслужено дружина Плаю.

Видців біля 800.

КОПАНИЙ МЯЧ.

ПОЛЬОНІЯ — УКРАЇНА 5:1 (3:1).

УКРАЇНА II — ВІС 1:1 (1:0).

Гра цікава і на доволі доброму рівні, в перш ій частині Україна переважає і добуває в 12 хв. ворота зі стрілу Крушельницького. По перерві в 7 хв. вирівнує Віс. Чорно-червоні мають дальше перевагу, але вислід не зміняється. Видців 400.

УКРАЇНА III — ВІС II 0:0.

Молоді змагуни України запрезентувалися цілком добре, і виступ їх на чужім гриші вповні вдався.

МИСТЕЦТВА ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Л. К. С. — Погонь 2:1 (2:0).
ВАРШАВА. Леґія — Варта 2:1 (1:1).
КРАКІВ. Краковія — Варшавянка 4:0 (3:0).
КРАКІВ. Висла — Подгуже 5:1 (2:0).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІҐИ.

ЯРОСЛАВ. Гасмонея — Огнісько 3:2 (2:1)
РЯШІВ. Ресовія — Чорні 1:0 (0:0).
ЛЬВІВ. Лехія — Світезь 1:0 (1:0).
ЛЬВІВ. Погонь I Б — Другий Сокіл 4:2 (1:2).

МИСТЕЦТВА А-КЛЯСИ.

Рекорд — Р. К. С. 4:1; Ютшенка — Т. С. Л. 0:0; Зеніт — Ґрафіка 2:2.

МІЖНАРОДНІ ЗМАГАННЯ.

БРЕСЛЯВ. Краків — Бреслав 1:1.
ВІДЕНЬ. Уйпешті — Австрія 2:1.
ПРАГА. Спарта — Гунгарія 5:4.

Нові книжки й журнали.

ДЗВІНОЧОК, часопис для українських дітей, ч. 33. Липень 1934.

УКРАЇНСЬКИЙ ПАСІЧНИК, ч. 6. Червень 1934.

Закордонне радіо.

Понеділок, 18. червня 1934.

Відень (506,8) 17·30 Молоді солісти, 19·10, 20·45 Концерт, **Братислава** (298,8) 12·30 Концерт, **Прага** (470,2) 14·00 Концерт садьов. квартету, **Копенгаген** (255,1) 21·00 Данські пісні, **Париж** (1649) 20·00 Камер. музика, **Атльона** (531) 20·00 20·30, 21·45 Спів, **Білгород** (439,8) 17·00 Пісоньки, 20·30 Опера, **Берлін** (356,7) 18·50 Хоральні пісні 18. і 19. ст., **Гамбург** (331,9) 18·00 Камер. музика, спів, **Кенігсвустергавзен** (1571) 18·20 Дрібні твори вед. композиторів, **Штутгарт** (522,6) 10·30 Ірігові пісні (Лінгор, тенор) 21·15 „Цен Медхет унд кайн Ман“, оп. Суппе, **Будапешт** (549,5) 13·30 Циг. музика, 18·45 Концерт оп. орхестри, **Міляно** (368,6) 11·30 Камер. музика, 17·10 Тріо, 22·00 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 12·30 Квінтет, 17·00 Вок. інстр. концерт.

Вівторок, 19. червня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 21·00 Концерт, 17·25 Фортепян, **Мор. Острава** (259,1) 19·30 „Циганський барон“ оп. Й. Штравса, **Прага** (470,2) 15·15 Концерт, **Париж** (1649) 20·00 Вок. вечір, **Штрасбург** (349,2) 20·30 „Синьобородий“ ком. оп. Офенбаха, **Білгород** (439,8) 19·30 Хор, **Берлін** (356,7) 17·15 Артисти н. опери (гр. пл.), 20·15 Тріо ес-дур Шуберта, **Гамбург** (331,9) 11·00 Пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 20·45 „Ді Дорфмузікантен“ нар. песа Зонрея, **Кельн** (455,9) 17·20 Солісти, **Мінхен** (405,4) 20·05 „Дер Вафеншмід“ оп. Льорцінга, **Беромінстер** (539,6) 21·10 „Дер бетроґене Каді“ ком. опера Глюка, **Будапешт** (549,5) 17·30 Спів, **Міляно** (368,6 20·45 „Сіньоріна Джез“ оп. Папандія, **Рим** (420,8) 13·10, 17·15 Легка музика.

Львівське радіо.

Понеділок, 18. червня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 12·10 Джезова музика, 13·35 Арії з улюблених опер (гр. плити), 14·00 Збіжева біржа, театр. репертуар, 14·05 Господарські вістки, 16·00 Година легкої музики, пісоньки (Іго Сим), 17·00 Для старших дітей: „Крадене“ (Сирокомлі), 17·15 Камер. концерт, 18·00 Для жінок: „Чи варта робити запаси на зиму?“, 18·15 Гр. плити, 18·45 Балачка Бр. Вінавера, 18·55 Наука стенографії, 19·05 Всячина, 19·15 Форт. ресітал, 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Фейл. „Геройські керманичі“, 20·12 Легка музика, 21·02 Про львівські леґіони, 21·12 Симф. твори сучасних композиторів, 22·00 Літ. фейл. „Захожий“ (Ст. Пшибишевський), 22·15 Танкова музика.

Вівторок, 19. червня 1934.

6·30—7·25 Ранішня авдиція, 12·10 Популярна музика з гр. плит, 13·05 Для молодших дітей: „Дірава кишеня“, Пісоньки (Тад. Лучай), 13·20 Концерт сальонової музики, 13·55 З ринку праці, 14·00 Збіжева біржа, театр. репортаж 14·05 Господарські вістки, 16·00 Фрагменти з муз. драми Р. Вагнера (гр. пл.) 17·15 Вок.-інстр. концерт, 18·00 Пізнайте Познань, 18·15 Пів години легкої музики, 18·45 „Польсько-німецькі взаємини в очах англійця“, 19·00 Туристичний бюлетен, 19·05 Всячина, 19·15 Муз. скринька, переписка, 19·30 „Щось цікавого“ (гр. пл.), 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Рецитації поезій, 20·12 Трансм. з Варшави: „Дівчина з фіалками“ оп. Гельмерсбергера; в перерві: Веч. дениик, Літературні хвилини (Про липаря Ґвідема), 22·20 „Де друкують паперові гроші“, 23·35 Танкова музика.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“, Львів. Ринок 10.